

всички любовни шепоти — ще оглушеем за всичко друго. Дали не от измама ще оглушеем?

3. Нека кажем няколко думи за така наречената полово любов, за която пее и плаче, пише и чете мало и големо. Дали съществува чистата любов между половете, между мъжът и жената? Дали могат да се любят един мъж и една жена вечно, до гроб, непрежалимо, безвъзмездно, пожертвувателно — тжй както го пишат нашите романисти? Има ли подобна любов или съществува друга не позната на учените?

Ний видехме по рано, че цветята цвътят и са хубави докато се опрашат. До този част те са шаренки, писанки, и свежи и напарфюмирани (миришат). Това е тяхното моминство и ергенство. Но как се любят те? Дали женското в теменужката от нашата градина знае и може да люби мъжкото в теменужката от съседната градина? Или женското чака пчелица и ветреца да му донесе мъжко? Ние мислим, че второто е верно: цветята не се любят като хората — Иван не люби Стоянка —. Там цвете чака ветреца или пчела да му донесе друго цвете. Там половата любов, както я разбират хората, не съществува. Там има само инстинкт за оплодяване и никакви романи не могат се написа за тях.

Едно може да се каже, че цветята тжрсат пол от друг цвят. Те не се любят полово като брат и сестра. И за да не стане кржвосмешение у много растения мъжките и женските цветове са разделени. У повечето животни това отдавна е предвидено. Изглежда, че твореца никак не желае кржвосмешението. Тук християнството е изиграло гениална рол за човечеството чрез своите „пояси“. Те небива да се намаляват или да се правят по тях опущения. И на тези пояси се длжи по-високата културна степен на Християнския над друговерния свят. Ако половете не тжрсеха отрицателния пол от друго създание, то немаше нужда природата да ги отгледва у две създания. Па и немаше нужда от оплодяване. . . . Ние имаме живот без оплодяване (издънки у растенията, деление у животните). Значи могло би и без оплодяване да се продлжи живота. Защо е тогава оплодяването? Нека други отговарят, че ние не можем, още повече, че производството на поколения чрез оплодяване е по-нов начин от самораслиите издънки, чрез деление и др. Какво е жената като пол? — Жената е цвят в висша степен на растителния прогрес, — цвят който чака мъж случая да донесе. Жената е отворен цвят под синьото небе. Тя неможе да иска, а само желае пол. Нейното полово щастие, спо-